

Een stedelijke visie op een toekomst bestendig MBO,

ook voor jongeren in een kwetsbare positie

Positionpaper G 32

Sociale en Economische Pijler

24.01.2014

Stedennetwerk
G32

Inleiding

De minister van onderwijs, mevrouw Bussemaker, werkt aan de ontwikkeling van een nieuwe visie op het mbo onderwijs. Daarvoor heeft zij de discussienota “naar een toekomstbestendig mbo” het daglicht doen zien.

Als gemeenten van de G32 dragen we graag bij aan deze discussie omdat wij op veel verschillende manieren een relatie hebben met en belang hebben bij het mbo en de ontwikkelingen daarbinnen. We denken daarbij aan onze lokale en regionale economie en arbeidsmarktregio, maar zeker ook aan de huidige en toekomstige studenten van het mbo.

Op 14 februari 2013 werd in de Tweede Kamer tijdens de behandeling van de Wet educatie en beroepsonderwijs ten behoeve van het bevorderen van doelmatige leerwegen in het beroepsonderwijs de motie van mevrouw Smits van de SP aangenomen waarin het ministerie wordt verzocht in overleg met gemeenten, UWV en onderwijsinstellingen met voorstellen te komen voor voorzieningen waar deze jongeren kunnen leren, werken of stage lopen.

Op 28 maart 2013 besteedde de conferentie “samen voor jongeren”, georganiseerd door onder meer de VNG en MBO Raad, alle aandacht aan jongeren in een kwetsbare positie. De minister van onderwijs gaf bij de behandeling van de motie Smits daaraan voorafgaande aan de opbrengst van deze conferentie als belangrijke input te beschouwen bij de uitvoering van de motie Smits.

De discussienota “naar een toekomstig bestendig MBO “ levert nog maar in beperkte mate aanknopingspunten om uitvoering te geven aan bovengenoemde motie. In het licht van de bovengenoemde motie Smits wil de G 32 haar toekomstvisie voor jongeren in een kwetsbare positie in het toekomstbestendig MBO schetsen.

In deze notitie komen achtereenvolgens aan de orde:

1. De visie dat Nederland mbo'ers nodig heeft om de samenleving draaiende te houden en een korte verkenning van het arbeidsmarktperspectief van de verschillende niveaus die nu worden onderscheiden in het mbo. We gaan ook kort in op de rol van de startkwalificatie.
2. De ontwikkeling die wij zien dat het mbo in toenemende mate twee types onderwijs verzorgt, die beide een eigen regelgeving en facilitering vragen:
 - De doorstroom niveau 2 → 3 → 4, of breder gezien: de onderwijsketen vmbo-mbo-hbo. In dit veld moeten overheden optimale samenwerking tussen en cocreatie van roc's en bedrijfsleven stimuleren en versterken. Zo kan een structuur ontstaan waarin de arbeidsmarkt kan beschikken over de beroepsbeoefenaren die nodig zijn, waarin de uitstroom uit niveau 2 (waar het arbeidsmarktperspectief bijzonder laag is) feitelijk een doorstroom niveau wordt, waardoor studenten uitstromen als uitstekend beroepsbeoefenaar, en waardoor roc's beschikken over een infrastructuur die hen in de gelegenheid stelt studenten te laten excelleren en doorstromen .
 - De entree-opleidingen, waarvoor de overheden (landelijk en lokaal) een omgeving moeten faciliteren met een overzichtelijke infrastructuur waarin het bedrijfsleven de hoofdrol speelt. Voor entree-opleidingen moeten overheden een netwerk faciliteren van roc-praktijkonderwijs, vso, sociale diensten, leerwerk makelaars, jobcoaches.
3. Samenwerking tussen beroepsonderwijs en gemeenten op grensvlak van onderwijs en sociale zekerheid.

I Belang ROC voor de stad en regio, iedereen aan de slag

Het opleiden, kwalificeren van de toekomstige beroepsbevolking is primair de verantwoordelijkheid van het onderwijsdomein. We spreken van een onderwijsketen omdat er sprake is van een samenhangend op elkaar voortbouwend netwerk van onderwijs gericht op het optimaal benutten van het menselijk kapitaal op het niveau van het individu, de stad, regio, land of van de internationale economie. Steden hebben een groot belang bij de kwaliteit van de onderwijsketen.

Gemeenten hebben er alle belang bij dat iedereen met verdien capaciteit aan het werk is. In de eerste plaats omdat dat bevorderlijk is voor het welbevinden van de inwoners van de gemeente en het de lokale en regionale economie positief beïnvloedt.

In de tweede plaats omdat het voor iedereen persoonlijk wenselijk is een zelfstandig, arbeidzaam leven te leven.

Het mbo leidt 60 % van de beroepsbevolking op. Alleen al daarom ligt er een grote verantwoordelijkheid bij het mbo om kwaliteit te leveren. Focus op vakmanschap is dan ook vooral bedoeld om een kwaliteitsimpuls te geven aan het mbo.

Steden kijken naar het mbo vanuit het perspectief dat een uitstekend gekwalificeerde beroepsbevolking de sleutel vormt voor economische ontwikkeling van de regio.

Van mbo'ers is bekend dat zij over het algemeen in hun eigen regio blijven wonen en werken. Daarom is het belangrijk dat het onderwijsaanbod van het mbo aansluit bij de vraag van de regionale arbeidsmarkt. Daardoor is des te meer van belang dat ROC's en het regionaal bedrijfsleven samenwerken en onderwijs in cocreatie ontwikkelen en aanbieden.

Deze visie wordt versterkt door het recente verschenen rapport van de WRR "Naar een lerende economie". De WRR stelt dat het mbo als motor van de innovatie in het MKB zou moeten gaan functioneren.

Tegelijkertijd verwachten de steden van het mbo dat zij een rol vervullen voor jongeren in een kwetsbare positie. Steden willen dit zodat jongeren in een kwetsbare positie hun talenten zo goed mogelijk kunnen ontplooiën en naar vermogen een positie op de arbeidsmarkt kunnen verkrijgen en, leert de ervaring uit het verleden, behouden. De zorgplicht van het onderwijs staat wat ons betreft in het teken van deze talentontwikkeling en van het (mee)zoeken naar aansluiting tussen onderwijs en regionale arbeidsmarkt. De G32 pleiten samen met de G4 en de VNG voor onderwijsvoorzieningen waar jongeren met eigen talenten kunnen leren aan de hand van de praktijk, door school te combineren met werk of stage. Vanuit onze gemeentelijke regierol willen wij samen met het onderwijsveld, de werkgevers en de preventieve jeugdzorg een sluitend netwerk bouwen zodat deze jongeren niet buiten de boot vallen maar bij de les blijven.

Waar toe leid je op

Een vraag die in belang toeneemt is "waar leid je toe op". Ontwikkelingen op de arbeidsmarkt volgen elkaar in razend tempo op. Dit betreft zowel aspecten die te maken hebben met technologische ontwikkelingen als met economische en maatschappelijke ontwikkelingen.

We leiden nu mensen op voor vakken die binnenkort niet meer bestaan en tegelijk voor beroepen die nog ontwikkeld moeten worden. Daarnaast fluctueert de vraag enorm door onder meer economische omstandigheden, de bezuinigingen en decentralisaties. Tot voor kort bestond er bijvoorbeeld nog een verwacht tekort aan handen in de zorg van 140.000 mensen; het beeld van dat tekort is inmiddels helemaal verdwenen.

Voor de techniek licht dit, ondanks de conjunctuur effecten duidelijk anders. In het technische domein dreigen grote knelpunten te ontstaan, o.a. door de gesignaleerde ervaring van de maakindustrie in Nederland.

Al deze ontwikkelingen maken het werk voor het mbo niet eenvoudiger. Tegelijk wordt het mbo geconfronteerd met tegenstrijdige vragen. Enerzijds de vraag naar vakmensen die

meteen aan de slag kunnen, anderzijds met de vraag om studenten af te leveren die algemene specifieke werknemersvaardigheden hebben: het vak leren ze wel in het bedrijf. Eens te meer gaat het om cocreatie tussen onderwijs en bedrijfsleven, waarbij uiteraard het onderwijs herkenbare kwaliteit leveren, maar waarin ambtelijke procedures en besluitvormingsprocessen tot een minimum worden beperkt ten behoeve van de actualiteit van het opleidingsaanbod.

De startkwalificatie is geen panacee voor alles

De startkwalificatie, vastgelegd als een soort minimum eis om de arbeidsmarkt te kunnen betreden, blijkt voor een te grote groep jongeren te hoog gegrepen. De hogere exameneisen op het gebied van taal en rekenen vormen voor hen een moeilijk te nemen barrière. Bovendien werkt de huidige verschooling, (méér uren op school, meer algemene vakken) voor jongeren die praktijk georiënteerd leren een extra drempel. De RMO gaat nog een stapje verder. In het essay “Klaar voor de start” stelt de RMO dat we, door het stellen van de norm startkwalificatie, een deel van de jongeren diskwalificeren. Jongeren die nu en in de toekomst van hun arbeidzame leven functies kunnen vervullen zonder welke het functioneren van andere functies niet mogelijk is of in ieder geval bemoeilijkt wordt. Vanuit juist een positieve connotatie voor beroepen waar we achter ons bureau soms al te makkelijk overheen stappen is het belangrijk te investeren in het maximaal ontwikkelen van de talenten van kinderen en jongeren die op het gebied van leren minder makkelijk mee komen.

We vinden het wenselijk dat jongeren in het onderwijsdomein blijven tot dat ze geschikt zijn te functioneren op de (reguliere) arbeidsmarkt. Een arbeidsmarkt waar werkgevers de verantwoordelijkheid nemen om voor jongeren met eigen talenten duurzame arbeidsplaatsen te realiseren. Een onderwijsdomein dat wordt gekenmerkt door nauwe samenwerking met het bedrijfsleven en expertise op het gebied van specifieke begeleiding.

Het bovengenoemde RMO rapport daagt ons uit als gemeenten, samen met het onderwijsveld, naar nieuwe mogelijkheden voor ongeschoold werk te zoeken. Volgens de RMO, maar ook uit andere onderzoeken, komt naar voren dat dit werk door de tijd heen steeds beschikbaar is, maar verandert in verschijningsvorm.

Uit de cijfers jeugdwerkloosheid blijkt dat jongeren met mbo 2 en 3 momenteel moeilijk aan het werk komen, doordat het hier om beroepen gaat die deels net zo goed en goedkoper buiten Nederland uitgevoerd kunnen worden. Ook is er sprake van verdringing door hbo'ers. Echter blijkt het aantal banen voor laaggeschoolden redelijk stabiel te blijven terwijl het opleidingsniveau van de beroepsbevolking stijgt.

Urgentie.

In het advies “Meer kansen voor kwetsbare jongeren” van de Onderwijsraad (december 2013) wordt duidelijk dat het hier een urgent probleem betreft. In het schooljaar 2011-2012 verlieten plm. 36.000 leerlingen ongediplomeerd de school. Het streven is om dat in 2016 teruggebracht te hebben naar 25.000. De Onderwijsraad schat in dat dit niet haalbaar is. Volgens de Onderwijs raad is het nu al voor 12.700 ongediplomeerden die de school verlaten onmogelijk een startkwalificatie te halen. Zij worden niet door het huidige beleid bereikt en vormen daardoor een harde kern. Dit aantal zal volgens de raad groeien. De raad signaleert drie oorzaken:

- strakkere normen voor taal en rekenen;
- ongunstige economische omstandigheden (verdringing);
- veranderingen in zorg en sociale voorzieningen.

De Onderwijsraad waagt zich niet aan voorspellingen. Individuele ROC-colleges komen tot prognoses van een stijging van 5% van het totaal aantal leerlingen.

ROC en regionale arbeidsmarkt

In de discussienota "Naar een toekomstbestendig mbo" wordt terecht een accent gelegd op een zo goed mogelijke aansluiting tussen onderwijs en regionale arbeidsmarkt. De regionale arbeidsmarkt, een sleutelbegrip voor het mbo van de toekomst. Het begrip regionale arbeidsmarkt vergt nadere analyse. Nederland is opgedeeld in 35 arbeidsmarktregio's. naast deze indeling als referentiekader voor een goede aansluiting tussen onderwijs en regionale arbeidsmarkt is er ook een demografische werkelijkheid van feitelijke arbeidsstromen. Het zou goed zijn deze feitelijke arbeidsstromen ook in zicht te krijgen. Steden staan niet op zichzelf maar zijn onderdeel van bredere stedelijke netwerken. Zo is de metropoolregio Amsterdam het metropolitaanse Daily Urban System van de Noordvleugel van de Randstad, ingedeeld in 5 arbeidsmarktregio's. De onderwijsinfrastructuur van bijvoorbeeld Flevoland, met name in Almere en Lelystad dient ingericht te zijn om voldoende gekwalificeerde beroepsbevolking in de Metropool Regio Amsterdam te faciliteren.

Beroepsroute

In de nota constateert de minister dat de beroepsroute voor ouders en leerlingen nu nog een negatieve keus is. Dit geldt niet alleen voor het mbo maar ook voor het Vmbo. We kunnen ons dan ook goed voorstellen dat het, in combinatie met de kwaliteitsverbetering die de minister door wil voeren, ook belangrijk is samen met het onderwijsveld intensief te werken aan het imago van de beroepsroutes. Ook hier ligt een belangrijke rol voor het bedrijfsleven. Alle stakeholders moeten benadrukken en doen begrijpen dat Nederland-kennisland niet bestaat zonder het werk dat mbo opgeleiden leveren.

Het mbo heeft een belangrijke doorstroom functie voor de "laatbloeiers" die via een traject vmbo, mbo op het hbo komen en dit succesvol afronden. Het is belangrijk dat het mbo onderwijs deze functie houdt. Het zijn vaak goed gemotiveerde jongeren (doorzetters) die op deze manier op de arbeidsmarkt terecht komen. Omdat deze route voor een deel van de jongeren meer motiverend is dan de (v)avo route naar het hbo, hechten we aan het in stand houden van de beroepsroute via het mbo. In de toekomstvisie op het mbo zou de beroepsroute via het hbo meer aandacht kunnen krijgen, mogelijk juist vanuit het 'imago' perspectief.

II Doorontwikkeling mbo stelsel

Het mbo stelsel creëert een sterke onderlinge afhankelijkheid van financiering en verblijfsduur op studentenniveau. Dit kan ertoe leiden van mbo's strategisch gaan opereren in hun toelatingsbeleid. Dit kan minder positief doorwerken op de maximale talentontwikkeling die we voor al onze jongeren beogen. Ruimte voor excelleren én toeleiden van jongeren in een kwetsbare positie naar de arbeidsmarkt gaan moeilijk samen in één systeem. Het verdient o.i. aanbeveling om de entree-opleiding enigszins op afstand van de overige niveaus te positioneren en aparte prestatiecriteria voor de entree-opleiding te formuleren. Onder de druk op het mbo onder invloed van de noodzakelijke kwaliteitsverhoging van de niveau II, III en IV opleidingen dreigt de specifieke ontwikkeling van de entree-opleidingen, waarvoor een drempelloze instroom bestaat, te beperken. Ook het inspectiekader dient beter toegesneden te worden op de specifieke eisen die het onderwijs aan deze kwetsbare doelgroep stelt.

Niveau II, III en IV

In de discussienota missen we de verbinding naar het hbo. We refereerden al eerder in deze reactie op de beroepsroute via het mbo naar het hbo. We gaan daar nu wat verder op in. Gezien de toenemende vraag naar hoger opgeleiden vinden we het wenselijk om de doorstroom richting het hbo stelsel te versterken. mbo niveau 4 zou hierop ingericht kunnen worden. Door docenten uit het hbo in te schakelen binnen het onderwijs op het mbo, en omgekeerd, docenten uit het mbo in het hbo, wordt de overgang tussen mbo niveau 4 en hbo soepeler waardoor het rendement op de hbo instellingen zal toenemen en het aantal uitvallers in het hbo zal dalen.

Voor de niveau II, en III kan aansluiting worden gezocht bij de “derde opgave” die de WRR formuleert in haar rapport “Naar een lerende economie” Zij stelt: “De belangrijkste manier om aan deze opgave het hoofd te bieden, en daarmee om de responsiviteit van de Nederlandse economie te vergroten is het stimuleren van kenniscirculatie.” “Een derde opdracht is het herbezien van de inhoud van het onderwijs. Nederland kent een lange traditie van onderwijsvrijheid, die als keerzijde heeft dat er nauwelijks een maatschappelijk debat is over wat het onderwijs eigenlijk moet overdragen. Er bestaat geen nationaal curriculum, en over de vraag hoeveel aandacht 21ste eeuw vaardigheden (leren leren, initiatief nemen, doorzettingsvermogen, samenwerken, enzovoorts) verdienen, circuleren vooral individuele opinies. Verzakelijking is hier aan de orde. Daarbij past ook een heroriëntatie op het (te) ver doorgevoerde onderscheid tussen onderwijs gericht op vaardigheden en onderwijs gericht op cognitie. Het (v)mbo zou daarmee aantrekkelijker, en het aanbod van andere schooltypen minder eenzijdig cognitief worden.” De vakcolleges zijn mooie voorbeelden van onderwijsconcepten waarin vmbo en mbo goed op elkaar aangesloten zijn.

De entree opleiding

Bij “Focus op vakmanschap” wordt de entree opleiding geïntroduceerd. I.t.t. de drie andere opleidingsniveau kent de entree opleiding een drempelloze instroom en geeft jongeren die niet of nog niet aan het mbo niveau kunnen voldoen de kans toe te treden tot mbo. Het niveau II diploma (startkwalificatie) toont feitelijk aan de arbeidsmarkt dat deze jongere gekwalificeerd is, en het werk- en denkniveau heeft op het mbo niveau.

Voor de jongeren die nog niet toe zijn aan het mbo krijgt de entreeopleiding een belangrijke schakelfunctie in de doorstroom naar het mbo. Te denken valt hierbij in het bijzonder aan de z.g. overbelaste jongeren.

Toeleiding naar de arbeidsmarkt is het perspectief na Entree voor jongeren die geen startkwalificatie zullen halen maar wel te kwalificeren zijn voor een zelfstandige positie op de arbeidsmarkt, naar posities waarvoor geen startkwalificatie is vereist. Eerder wezen we al op de vrij constante kwantiteit on- en laaggeschoold werk, die echter wel aan verandering onderhevig is.

Dit stelt eisen van de flexibiliteit van de entreeopleiding. Er zal oog moeten zijn voor maatschappelijke en economische ontwikkeling die gevolgen kunnen hebben voor de on- en laaggeschoolde arbeidsplaatsen.

Rond de entreeopleiding is het zaak een adequate ondersteunings- en begeleidingsinfrastructuur in te richten om de overgang tussen onderwijs en arbeidsmarkt soepel te laten verlopen. In het bijzonder voor de jongeren in een kwetsbare positie. Samen met het speciaal onderwijs, het praktijkonderwijs, het vo, het mbo en niet in de laatste plaats met de lokale en regionale werkgevers willen we op zoek om kansen te ontdekken en te ontwikkelen en om de mogelijkheden van de entree-opleiding te benutten. Instrumenten als jobcoaches en leerwerk makelaars (op de grens van onderwijs en arbeidsmarkt) blijken effectief en noodzakelijk.

Niet tussen wal en schip

Bestaande combinaties tussen praktijkonderwijs en opleidingen op niveau 1 van het mbo of vso en het mbo zijn van grote betekenis voor jongeren, zowel cognitief als op sociaal emotioneel gebied.

In dat verband vervult de ontwikkeling entreeopleiding ons met zorg. Krijgen jongeren voldoende, op hen afgestemde mogelijkheden om hun talenten te ontdekken en te ontwikkelen. Zij moeten nog een heel leven mee op de arbeidsmarkt: een onderwijsinvestering is de moeite meer dan waard. Het risico is dat jongeren zonder perspectief met een negatief studieadvies worden weggestuurd en ongekwalificeerd in de samenleving terecht komen. Daarbij is het goed mogelijk dat nieuwe manieren van opleiden gevonden moeten worden: opleidingsvormen in het overgangsgebied tussen vo en mbo of opleidingsvormen als de – door te ontwikkelen - arbeidstrainingscentra. Opleidingsvormen die, waar nodig, ook in combinatie met job coaching jongeren en werkgevers kunnen helpen bij de eerste stappen op de arbeidsmarkt.

De ontwikkeling passend onderwijs in combinatie met de decentralisatie jeugdzorg biedt ook voor het mbo mogelijkheden bij hulp- en begeleidingsvragen van studenten die verder gaan dan onderwijsondersteuning.

Samenwerking gemeente en entree-opleiding

Gemeenten zouden jongeren zonder startkwalificatie die zich de eerste keer aan de poort van de Sociale Zekerheid melden moeten kunnen doorleiden naar deze entree-opleiding. De eerste vier maanden leveren een bindend studieadvies op, met - zo stellen we ons voor - drie “hoofdstromen” (1) terug naar het vmbo om alsnog te kwalificeren voor het vmbo diploma, waardoor toelating in het mbo stelsel mogelijk wordt, (2) afronding van de entreeopleiding met een diploma en arbeidskwalificatie of (3) directe toelating naar de arbeidsmarkt met een beperkte arbeidskwalificatie. Het bindend studieadvies wordt bij terugkeer aan de poort van het sociale zekerheidsdomein gebruikt als startpunt voor het vervolgtraject. Op deze wijze blijft kwalificeren voor de arbeidsmarkt onderdeel van het onderwijsdomein. Consequentie zou wel zijn dat het vmbo domein beter moet worden ingericht om voor oudere leerlingen op passende wijze een onderwijsaanbod te realiseren.

Samenvattend komen wij tot de volgende aanbevelingen:

1. Onderken de functie van het mbo als motor van de innovatie in het MKB.
2. Relatieveer de betekenis van de startkwalificatie. Maar zet scherper in op een relevante arbeidskwalificatie.
3. Positioneer de entreeopleiding op enige afstand van de mbo niveau 2, 3 en 4 opleidingen;
4. Schep de randvoorwaarden dat de entreeopleiding een transitie-instrument tussen onderwijs en arbeidsmarkt voor de poort van het sociale zekerheidsdomein kan zijn. Geef regio's de ruimte om te experimenteren met arbeidstrainingscentra in de samenwerking tussen praktijkonderwijs, speciaal onderwijs en het mbo (entree-opleiding).

Slot

De ideeën opgenomen in deze notitie zijn ontwikkeld in het kader van het dossier onderwijs arbeidsmarkt van de G 32. Vanuit stedelijk perspectief wordt de aansluiting van onderwijs en arbeidsmarkt benaderd. Het mbo is voor de steden een belangrijke strategische partner. Vanuit dit partnership is naar de notitie naar een toekomstbestendig mbo gekeken.

G 32 sociale en economische Pijler

Dossier Onderwijs en Arbeidsmarkt

Bestuurlijk trekkers

Mariska ten Heuw, wethouder Hengelo;

Cees van Eijk, wethouders Amersfoort

Willem de Jager, wethouder Lelystad;

Contactpersonen:

Joop Wikkerink, gemeente Hengelo, J.Wikkerink@hengelo.nl

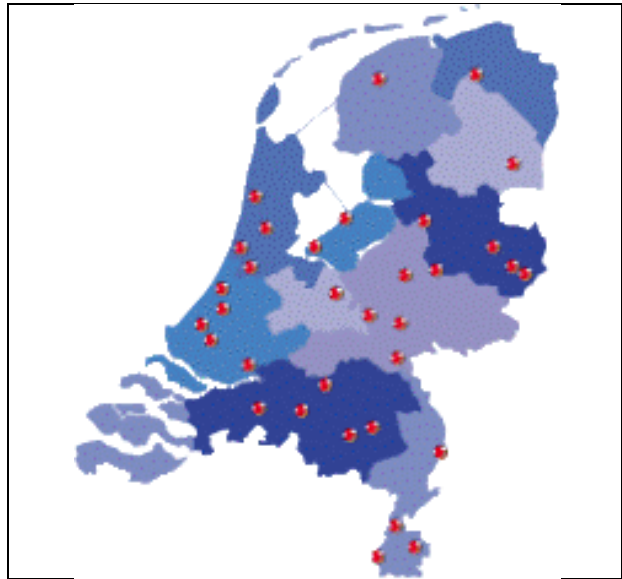
Fred Nilsen, gemeente Lelystad, F.Nilsen@lelystad.nl

www.G32.nl

Over het G32-stedennetwerk

Het G32-stedennetwerk is het netwerk van 34 (middel)grote steden in ons land, die elkaar vinden in de stedelijke vraagstukken waar de leden van het netwerk voor staan.

Het belangrijkste doel van het G32-stedennetwerk is het behartigen van de gezamenlijke belangen van de G32-steden op diverse beleidsterreinen richting kabinet, Eerste en Tweede Kamer en ministeries. De verschillende beleidsterreinen zijn binnen het netwerk ondergebracht in drie pijlers; de Sociale Pijler, de Pijler Economie en Werk en de Fysieke Pijler. Daarnaast heeft het G32-stedennetwerk ook een belangrijke rol waar het gaat om kennisuitwisseling.

Het netwerk biedt een breed platform voor kennisuitwisseling tussen de steden onderling en geeft ruimte aan kennisdeling met partners op de diverse beleidsterreinen van het netwerk. Het stedennetwerk zoekt zowel in de belangenbehartiging als in de kennisuitwisseling samenwerking met andere partijen, zoals deVNG, de G4, het IPO en Platform31.

De huidige 34 gemeenten van de G32 zijn: Alkmaar, Almelo, Almere, Amersfoort, Apeldoorn, Arnhem, Breda, Delft, Deventer, Dordrecht, Ede, Eindhoven, Emmen, Enschede, Gouda, Groningen, Haarlem, Haarlemmermeer, Heerlen, Helmond, Hengelo, 's-Hertogenbosch, Leeuwarden, Leiden, Lelystad, Maastricht, Nijmegen, Sittard-Geleen, Schiedam, Tilburg, Venlo, Zaanstad, Zoetermeer en Zwolle.